

били хвърляни въ огнена пещъ и тримата отроци еврейски, които ходѣха, пѣеха и славеха Господа посрѣдъ пламъцитѣ. Да, ако азъ ида въ огъня, въ ада, тамъ ще пѣя. Нѣкои треперятъ отъ ада. Ако азъ ида тамъ, ще пѣя същата пѣсенъ, която вие пѣете. Нѣма лошо мѣсто. То е нѣщо относително. Е ли Богъ съ тебе, нѣма мъчнотия, всѣкаде е добро. Не е ли, не разбирашъ ли законитѣ Му, всѣкаде е лошо. Значи, първото основание, първата опорна точка сте вие; втората е Христосъ — съединете се, както се съединява мъжатъ съ жената, както братъ и сестра се съединяватъ, защото въ съединението е силата, въ съединението има работа, градежъ, мисли, чувства, стремежи, цивилизация.

Това е мисълта, която ви оставямъ: „Никой не може да положи друго основание“. А основанието е, че този животъ, който сега живѣете, е най-добриятъ животъ, който Господъ ни даде на земята; по-добъръ отъ него Господъ по никой начинъ не може да ни даде. Той е отличенъ, пълненъ съ такива блага, че ние можемъ да направимъ чудеса; вие още не подозирате какво голѣмо богатство е вложено въ него. Вие не подозирате какви сили носи зарадъ васъ бъдещето, какво можете да бъдете, какво можете да постигните. Малкото дѣте въ утробата на майка си е микроскопично, но на деветия мѣсецъ става самостоятеленъ организмъ, и майката го ражда, дава му условия да се повдига и расте; слѣдъ други 20 години то ства мъжъ и почва да мисли. По същия законъ човѣкътъ сега е микроскопично същество спрѣмо Бога, но единъ день, като се развие и роди